

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

2dò. De Prædestinatione, Reprobatione hominum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

2do.

De Prædestinatione, Reprobatione hominum.

PRædestinatianam Hæresin Anno Christi 847. instauravit Gotheschalcus natione Saxo (sicut & Lutherus) Monasterii Orbacensis Parœciæ Sueffonicæ Monachus. Multam is dederat operam legendis SS. PP. libris, maximè Augustini: cujus sententias teste Hincmaro memoria proferre solitus erat. Hinc ei præcedentiam, si non quoad majores errores, saltem quoad tempus deferre debet Jansenius, & in hoc ambo conveniunt, quod nil nisi Augustinum crepent. Porro placita Gotheschalci erant hæc: Unumquemque prædestinationis necessitate aut puniri aut coronari, pro impiis & peccatoribus filium Dei nec corpus assumpsisse, nec orationem multò minùs sanguinem fuisse, nec pro illis ullo modo crucifixum fuisse, quippe quos malos fore præscivit, & justissimè in æterna præcipitandos tormenta prædefinivit. Si autem pro solis prædestinatis mortuus est Christus, & inde consequi volunt Gotheschalci fautores, Ecclesiam Dei tantùm ex prædestinatis constare. Hos similesque errores sibi adoptavit Calvinus prædestinationem & reprobationem hominis soli adscribens divinæ voluntati. Eisdem postea in Jansenii libro quoad rem ipsam recoctos damnavêre Summi Pontifices. Gotheschalcus à Synodo Moguntina & Carisi-

aca

aca condemnatus fuit tanquam Hæreticus & incorrigibilis, suspensus dein à Sacerdotalibus functionibus, & in præsentia Episcoporum secundùm Agathenses Canones & regulam S. Benedicti ut improbus virgis cæsus est, libroque assertionum suarum igni tradito ipse in ergastulum retrusus est, ne aliis noceret. V. Mesnil l. 47. de Doct. & disciplina Ecclesiæ à pag. 714. utinam omnibus, qui veteres Hæreses requunt, idem obtingeret fatum, ne aliis posterum nocere possent. Interim Gotheschalci errores subin varios imbuerunt, sed non in tam apertum prodire campum ac novissimis sectariorum nostrorum temporibus. Certè Jansenistæ, ut erroribus suis non tantùm inficerentur viri semidocti, sed & sexus muliebris quò ingeniosior eò sæpè capiosior. Hoc invenerunt profecta sua propaganda remedium, ut Theologicas de gratia ac libertate subtilitates vernacula & compta phrasi Gallica exponerent, & inter cætera per viam istam eò res deduxêre suas, ut usque adeo cujusdam monasterii Moniales cum Abbatisa sua in galliis fuerint ausæ à summo Pontifice ejusque bulla *Unigenitus* appellare ad generale Concilium, eò quòd Bulla hæc [jam NB. ab Episcopis totius Europæ Catholicæ paucis in Gallia exceptis acceptata] pugnet contra contenta in illarum Catechismo. *Voilà la Théologie tombee aux quenouilles.* Sed missis his ex Rabano docto illo ac sancto Archi-Episcopo Moguntino Anno Christi 856. mortuo, qui Gotheschalco sui temporis Hæretico egregiè resti-

restitit, & ex ipsis Scripturæ verbis errores hos omnes veteres, & de novo recoctos profligo. Rabanus interpellatus, ut Goteschalcum refutaret, id præstitit per modum Epistolæ ad Nottingum datæ. *In cuius prima parte multis S. Scripturæ testimoniis probat, quòd licet Deus peccatum præciat, ad illud tamen non prædestinet, nec sit causa perditionis, siquidem peccatores hortatur, ut malè agere desistant, minus à peccando deterret, propositis præmiis ad mandatorum observationem invitatur. Imo testatur Ezech. 33. Nolo mortem impii, sed ut convertatur & vivat. Tunc autem sibi contradiceret, si quos sic à malo revocat ac deterret, ad peccandum prædestinaret. In 2da Epist. parte ex D. Prospero Script. & ratione probat Deum velle sincerè salutem omnium hominum, ac proinde nullum ad mortem æternam prædestinare, nec contrarium probari ex Ep. S. Joannis 1. c. 2. v. 19. ubi habentur sequentia: Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis, nam si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum, sed ut manifesti sint, quoniam non sunt omnes ex nobis, sed vos unctionem habetis à sancto. Quia qui non permanserunt quoad fidem & mores in doctrina à S. Joanne & aliis Apostolis tradita, voluntate exierunt, voluntate ceciderunt, & quia præciti sunt casuri, non sunt prædestinati, essent autem prædestinati, si essent reversuri, & in sanctitate ac veritate mansuri. Quomodo jam unctio Spiritus S. per entitatem gratiæ suæ sive ab intrinseco sive extrinseco efficacis intelligenda sit,*

fit, non est hujus loci investigare, ubi tantum contra Hæreticos agitur, & omnes Catholici Doctores consentiunt veram in homine & ad bonum & ad malum dari libertatem juxta illud D. Thom. 1. p. q. 62. a. 3. ad 2dum *Omnis forma inclinatur suum subjectum secundum modum naturæ ejus. Modus autem naturalis intellectualis natura est, ut liberè feratur in ea, quæ vult, & ideo inclinatio gratiæ non imponit necessitatem, sed habens gratiam potest eam non uti & peccare.* Et hinc idem Angelicus Doctor exinde infert etiam Angelum, si habuisset gratiam primo instante suæ creationis, potuisse eam non utendo se ipsam à Deo avertere, adeoque non sequi, quod Angelorum in tartara detrusorum reprobatio soli divinæ sit adscribenda voluntati. Jam quod omnium hominum salutem sincerè velit Deus & Christus hunc in finem pro omnibus mortuus sit; pariter quoque colligitur ex seqq. Script. verbis, dicitur enim Joan. 1. Ep. c. 2. v. 2. *Ipse est propitiatio pro peccatis nostris* [quod intellige de iis, ad quos scripta est Epistola] *non pro nostris autem solum, sed etiam NB. pro totius mundi.* Et 2. Cor. 5. v. 15. *Pro omnibus mortuus est Christus.* Et 1. Tim. 2. *Qui dedit redemptionem se ipsum pro omnibus.* Et ibid. *Deus omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* Et 2. Pet. 3. *Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant, sed patienter agit propter vos nolens aliquos NB. perire, sed NB. omnes ad pœnitentiam reverti.* Et quia hoc in illorum potestate est, dicitur 2. Pet. 1.

E

Qua-

Quapropter fratres satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem & electionem faciatis. Si ergo ego satagendo & gratiæ divinæ cooperando certam meam electionem facere possim, à sola Dei voluntate non potest venire reprobatio mea. Hoc jam stante & veritate alterâ jam probatâ, quòd scilicet Christus sit mortuus pro omnibus.

Patet quoque Ecclesiam Christi militantem non constare ex solis prædestinatis. Falsitas quoque ejus patet ex seqq. ex Script. nam Matth. 3. comparatur regnum Dei in hoc mundo, hoc est Ecclesia aræ, in qua promiscuè reperitur palea & triticum, Matth. 13. Retibus piscatorum, quibus boni & mali pisces inclusi capiuntur. Matth. 22. Convivio Regis, ubi reperiebantur vestem nuptialem habentes & non habentes. Matth. 25. Virginibus, quarum quinque erant sapientes & quinque fatuæ. Item 2. Timoth. 2. Magnæ domui, in qua vasa aurea, argentea, lignea & testacea.

3^{tiò.}

*De mandatis homini à Deo datis & servatu
possibilibus.*

SI ea cum uxore tua servare non potes Mimi-
stello, ergo ambo estis adulteri, scortatores,
fures, latrones, & malè Principes ac Magistra-
tus vestri ejusmodi homines puniunt, cum non
ex illorum propria malitia, ad quam requiritur
libertas, sed ex Dei sic prædestinantis voluntate
hæc